

**AJUNTAMENT
D'ESPARREGUERA**

SANT JORDI 2023 PREMIS DEL XXV JOCS FLORALS D'ESPARREGUERA

Autor: Carla Ollé Vera
Categoria: Premi de Poesia Adults
Pseudònim: Marolla Veretto

Les larves dels Peixos

“-Oh mar, miratge de les ombres orfes,obre'm
l'abís del teu solatge pur!”

J.V.FOIX

ALGUES

Ara que ja no hi ets.

Ara que el fred ens glaça,he
trobat un lloc, enllà, qui sap
on,

al sud de casa.

S'esvaeix per sempre

la mirada dolça, el cant del grill
i el verd dels prats entre muntanyes.

Ara que la llum minva

cada tarda al no-res,
aquí on visc,
a recer de tot,

mar, sol i albes.

Ara que ja no hi ets i qui sap

on dorm la foscor dels teus cabells
i la flama de l'amor que m'impregnava.

Ara que soc una mica de vent i un cos que
sura a la platja. Un raig de llum, qualsevol nit
i l'ombra que es guarda en cada onada.

**AJUNTAMENT
D'ESPARREGUERA**

No cal que tornis,
ara el meu lloc
és un altre.

ACÈFALS

Vindrà la mort.

Vindrà la mort i serà de nit. Vindrà la
mort i bronzirà molt fort per sobre el
nostre magma,
ens prendrà la llum i
les estrelles,
serem la roca d'aquella platja.

Vindrà la mort de nit.

Serem la roca i serem el crit
de por de dues ombres que s'enlaïren com
una pluja d'estels,
o dos acèfals
enfellonits cremant
les hores, buscant
sentit
a la mort que ens atrapa.

Vindrà la fosca mort
devorant el temps,
vomitant la por
per les orelles,
vindran records
dringant promeses,
serem pols estel·lar i una copaa
mitja nit, vora la mar
vindrà la mort que ens ha impel·lit
contra la llum del marge.

**AJUNTAMENT
D'ESPARREGUERA**

BLAUS

Pots cantar la *bluebird song* com

un blau mascle trepidant fora del niu.

La veu d'abril plena de roses com

aquella pitiminí de Ribelles.

L'eco d'un cop sord

caient pel terra.

Pots reviure l'olor impregnada en uncoll

vell de llana, buidar l'instant submergit al

silenci i vessar l'únic record que ens

queda, que es desfà,

dia a dia, pels corriols

de la ment.

Pots clamar el meu perdó com el dolç

revenir de l'aigua pura. El desgelanticipat

d'un abril plujós que ens ofega. El so del

mot convuls

que redimeix subjecte

a una opinió captiva.

El reflex d'un record passatger que no

vol marxar. La resposta luctuosa d'una

imatge que fa bola,

com una lluna encesa

que s'encova darrere

els blaus.